

▸ *Horváth Viktor*

Rovarlélektani levelek

1

Kedves, nincs rondább lény a katicánál,
a katicánál nincsen szemetebb;
disznózsíros szaft csorog le az állán,
és ha módjában áll, kiszúr veled.

Felelőtlenül mászkál összevissza,
az önkormányzatban hülyén szavaz,
a macskád elől a tejet elissza,
a katica agresszív és pimasz.

Pedofil, sunyi és alattomos,
haja zsíros, szempillája hamis,
hazugság, amit kérdez, még az is,

ebül szerzett vagyont tisztára mos,
pornóképpel van tele a szobája,
azokat nézi, nézi, nézi, drága!

2

Nincs kedvesebb és jobb a házi légynél,
a légynél nincsen szebb és derekabb;
ha nem köröz a csillárod alatt,
sivár és kihalt nélküle a légtér.

Megvár a reggelivel, hogyha késnél,
fékez, s felveszi a stopposokat,
feleségéhez hűséges marad,
és pénzt kölcsönöz neked, ha leégtél.

A zebrán idős néniket kísér át,
de kizárólag, ha a lámpa zöld,
ha tüsszent, mindig megtörli a száját,

s a fészbukon téged is bejelölt;
pedig nem jelölget be ő akárkit.
Barátaim! A légy jó mindhalálíg.

▸ *Oláh András*

álmatlanul

idegen illat idegen ágy
az elbitangoló ujjak visszarettennek az ismeretlentől
a jóllakott test megalkuvó szuszogása
eltorlaszolja a fal felé forduló álmat
s végérvényesen felemészti a pillanat öröme
— amikor ágyába tuskolt ez a felhős mosolyú lány
még azt hitted kibabrálhatsz a szerencsével
de hajnalra csak a szürkén hunyorgó falak maradtak
s a lassan morzsolódó idő — mely csúnyán fölélte
a testedben kucorgó vágyat

Dánia gyászban

magad akartál lenni a mérték
mert számodra Krisztus sem iránytű
s a templom sem több már
mint harangok gyáva fészke
borospoharad szélén tántorog a föld
de Hamlet halott és Dánia gyászban